

GOTMAR

cumentada l'any 1616 com *Genen*, tres fanegades, que Salvà recull en el seu llibre sobre *Callosa d'En Sarrià* (núm. 98, I, 105).

GOTMAR (Pollença, Mall. 2, d-7; i una altra de Calvià, que hem citat s. v. *Galatzó*), veg. a *Ariant*

A l'article *Ariant* hem indicat la ben probable etimologia germànica. Deu ser el mateix que les dues que registra el *Rep.* distingint-les amb determinatius, en la forma «Alcheria *Benigotmar* Almohen» (o sigui 'B. del *Mohen*') i «Alch. *Benigotmar* Font Xica», totes dues en terme de Pollença (14, Quadrado 458). Se n'ha donat una especiosa però falsa etimologia beiber, identificant-ne el nom amb el dels *Gumâra*, parcialitat de la tribu dels *Mašmûda* (DUBLER, *Fschr. Jud.*, 1943, 195; calcada per Oliver Asín, *Al-And.*, VIII, 265). Però *Beni-*, en la forma antiga del nom, és postís, i com a màxim es refereix als hereus llunyans del baró *Gotmar*, segurament visigot; com ho demostra la repetida *-tm-* de les formes antigues i de la moderna, i així mateix la manca de *-a*, i el detall fonètic que la *â* sofrí imela en *e* en els noms cast. *Gomera*, representants vertaders del d'aquella cabila. Més evident és encara, que no ve de *beni* 'umâr com deia Asín (*Contr.*).

-GUARDA, *Bini-* (Alaior, Men. 7, f-5)

Nom de dues alqueries: Biniguarda Vell i B. Nou o Sant Llorenç de B. dalt d'un turó en els Plans d'Alaior, on hi ha nombroses coves, entre elles les de s'Encantament,⁶ on s'han trobat els gravats rupestres més importants de Menorca coneguts fins avui.⁷ Cf. *Gurdó*.

Evidentment mossàrab. De PINNA *COVARRA, derivat de *cova* 'caverna' amb el sufix *-arra*, que té el caràcter de terminació de pertanyença. És sabut que la *r* doble es converteix en *rd* en els mots pre-romans, etc., com CIRRUS > cast. *cerda*, *esquerra* que dóna 'izquierda', *gavarra/gavarda*, *marrà/mardà*, etc.

E. Lourie documenta *alcheriam de Beniguarda* l'any 1289.⁸

6. Vid. FRANCESC CAMPS I MERCADAL (Francesc d'Albranca), *Folklore menorquí (De la pagesia)* (Maó, Imp. M. Sintes Rotger, 1918), vol. II, p. 40.

7. JOSEP MASCARÓ PASSARIUS, *Geografia i història de Menorca*, 5 vols. (Ciutadella, Cardona Offset i Imp. Alhès, 1980-1985), vol. IV, pp. 55-63.

8. ELENA LOURIE, *La colonización cristiana de Menorca durante el reinado de Alfonso III el Liberal, rey de Aragón*, dins «*Analecta Sacra Tarraconensia*», vols. LIII-LIV, pàgines 135-186 (Barcelona, Balmesiana, 1983), p. 175.